

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/48/2015
Identifikačné číslo spisu:	5111011093
Dátum vydania rozhodnutia:	26.07.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Libor Duľa
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5111011093.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Libora Duľu a sudcov JUDr. Petra Krajčoviča a JUDr. Petra Paludu, na neverejnom zasadnutí 26. júla 2016 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému U. R. pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zák. a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní obvineného U. R. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 23. januára 2013, sp. zn. 2To/119/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného U. R. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Žilina z 30. októbra 2012, sp. zn. 3T/123/2011, bol obžalovaný U. R. uznaný vinným zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zák. a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. (§ 138 písm. d/ Tr. zák.) na tom skutkovom základe, že:

dňa 17. apríla 2011 v čase od 00.45 hod. do 01.25 hod. v P. v budove obecného úradu v časti vyhradenej pre sociálne byty začal búchať na dvere bytu, kde býva F. P. so slovami, že má otvoriť dvere, lebo ich rozjebe, ona preto otvorila, U. R. sa začal tlačíť dnu do bytu, jej sa však podarilo ho odsotiť a zatvoriť dvere, pričom znovu začal búchať na dvere so slovami: „otvor tie dvere, lebo Ti ich fakt rozjebem“, ona opäť otvorila, U. R. ju odtlačil rukami a vošiel do izby, pričom F. P. vyšla na chodbu a išla k susede odkiaľ bola privolaná polícia, U. R. zatiaľ začal nasilu z izby ťahať za ruku Q. P., sestru F. P., tá sa mu snažila vytrhnúť, no nepodarilo sa jej to a U. R. ju odtiahol do svojho susedného bytu, kde zamkol vstupné dvere do bytu, zatiahol ju na posteľ a začal ju nasilu vyzliekať, ona začala plakať a kričať na sestru F., aby jej pomohla, vtedy jej dal U. R. facku, aby bola ticho, stiahol jej nohavice aj nohavičky a začal jej lízať pohlavné orgány, niečím jej vnikol do vagíny, pričom počas toho ako bola na posteli a snažila sa postaviť, ju udel päsťou na ľavé líce a spôsobil jej zranenie - tržnozmoždenú ranu bez potreby práceneschopnosti, pričom konanie U. R. bolo prerušené až následným vykopnutím dverí a príchodom hliadky polície do bytu.

Za to bol obžalovaný U. R. odsúdený podľa § 200 ods. 1 Tr. zák. pri zistení pritážujúcej okolnosti podľa

§ 37 písm. m/ Tr. zák. a s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie prokurátor proti výroku o treste a obžalovaný U. R. proti výroku o vine a treste, na podklade ktorých rozhodol Krajský súd v Žiline na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. januára 2013 uznesením, sp. zn. 2To/119/2012, tak, že podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora a obvineného zamietol.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline podal obvinený U. R. v zákonnej lehote dovolanie prostredníctvom obhajcu JUDr. Ján Mrázovského, advokáta v Žiline.

V odôvodnení uviedol, že dovolanie podáva z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, e/, g/, i/ Tr. por.

Vecne (§ 374 ods. 1 Tr. por.) rozhodnutiu a konaniu, ktoré mu predchádzalo, dovolateľ vytkol chyby, ktoré sú obsahovo popísané v ďalšej časti tohto odôvodnenia, ktorá sa aj s uplatnenými dovolacími námietkami vysporiada.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako dovolací súd zistil, že nie je dôvod na odmietnutie dovolania z formálnych dôvodov (§ 382 písm. a/, b/ alebo d/ až f/ Tr. por.), zároveň však zistil, že je zjavné, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (ods. 1) Tr. por.

Námietky obsiahnuté v dovolaní je potrebné roztriediť do niekoľkých základných kategórií (treba uviesť, že dovolací súd námietky posudzuje v rozsahu vytýkaných chýb, ktoré sú ich podstatou v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. a nie je viazaný procesnou kvalifikáciou takej chyby podľa § 371 ods. 1 Tr. por., uvedenou v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por. - pozri R 120/2012).

Námietky, ktoré nemôžu byť vôbec považované za dôvod dovolania.

Ide o široké spektrum námietok, ktoré sa obsahovo prekrývajú s ostatnými uplatňovanými okolnosťami a smerujú ku hodnoteniu dôkazov konajúcimi súdmi v zmysle pochybností o dokázaní spáchania činu obvineným (naopak, majú slúžiť na podporu jeho obhajobnej verzie o dobrovoľnom orálnom sexe poskytnutom mu poškodenou).

Sem patria i námietky smerujúce ku nevykonaniu dôkazov navrhovaných obvineným, čo je ním považované za porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (aj keď o také porušenie nejde).

Samotné hodnotenie dôkazov je vylúčené z posudzovania dovolacieho súdu, čo opakovane zdôrazňuje aktuálna judikatúra najvyššieho súdu, predovšetkým to však jednoznačne vyplýva z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Podľa tohto ustanovenia dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Pokiaľ ide o návrhy na doplnenie dokazovania a ich neakceptovanie súdom, tu je potrebné uviesť zásadnú tézu, danú právnymi vetami rozhodnutia publikovaného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 7/2011 (čiastka 1):

„Právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je potrebné

chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 4 Tr. por.).

Za porušenie práva na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Tr. por.

Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učiný v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú, a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.“

O odmietnutí vykonania dôkazu je v konaní pred súdom prvého stupňa potrebné osobitne rozhodnúť, odvolací súd túto okolnosť zohľadní len v odôvodnení svojho rozhodnutia.

Konkrétne, odmietnutie vykonania vyluchu ďalších policajtov, ktorí (podľa verzie obvineného) do bytu vstúpili bezprostredne po vyrazení dverí, sa obsahovo viaže aj k dovolaciemu dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. V danej súvislosti obvinený tiež namieta odmietnutie vykonania dôkazu - pripojenia do súdneho spisu spis ČVS: SKIS-124/IS-3-V-2011, ako i odopretie vyhotovenia všetkých snímok z vyhotovenej fotodokumentácie.

S poukazom na spisový materiál, senát prvostupňového súdu na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. októbra 2012 rozhodol uznesením podľa § 272 ods. 3 Tr. por. o odmietnutí vykonať dôkazy navrhnuté obvineným. Súd odmietol vypočuť policajtov por. Ing. D. A., npráp. U. P., npor. T. F., por. D. K., npor. U. N., Mjr. Mgr. D. N., zástupcu alebo riaditeľa OKP PZ Žilina, ktorý podľa výpovede nstržm. U. Q. sa mal údajne dňa 17. apríla 2011 na mieste nachádzať a nestotožneného policajta oblečeného v maskáčovej súprave. Taktiež odmietol pripojiť do spisu spis ČVS: SKIS-124/IS-3-V-2011. Krajský súd v Žiline sa v uznesení, ktorým zamietol odvolanie obvineného a prokurátora, stotožnil s názorom Okresného súdu Žilina. Skutkový stav považoval za preukázaný v dostatočnej miere vykonanými dôkazmi a bolo mu zrejmé, akými úvahami sa prvostupňový súd spravoval pri hodnotení dôkazov. Doplnenie dokazovania Krajský súd v Žiline nepovažoval za potrebné a v podrobnostiach odkázal na správne odôvodnený rozsudok okresného súdu.

Podľa ustanovenia § 272 ods. 3 Tr. por. súd odmietne vykonať dôkaz, ktorý sa týka okolnosti nepodstatnej pre rozhodnutie alebo okolnosti, ktorú možno zistiť inými, už skôr navrhnutými dôkazmi. Súd teda nie je povinný vykonať každý jednotlivý dôkaz navrhnutý stranami. V prípade, ak súd vyhodnotí vykonanie navrhnutých dôkazov ako nadbytočné, neprinášajúce žiadne nové poznatky viažuce sa na predmetný skutok, podľa zákona odmietne vykonanie takýchto dôkazov. Samotné odmietnutie vykonania dôkazu postupom v súlade so zákonom nezakladá dôvod na konštatáciu porušenia práva obvineného na obhajobu.

Tvrdenie obvineného, že sa prvostupňový súd náležite nevysporiadal s dôkaznými návrhmi obvineného nie je podložené.

Argument, že súd nijakým spôsobom nevyhodnotil, aký dopad by vykonanie týchto dôkazov malo na rozhodnutie, je nepoužiteľný, keďže súd je podľa zákona povinný pri splnení okolností uvedených v § 272 ods. 3 Tr. por. odmietnuť vykonať dôkaz. Také odmietnutie potom v obsahu odôvodnenia svojho rozhodnutia o vine (rozsudku) primerane odôvodní - odôvodnenie však predovšetkým vyplýva z dostatočného dokázania skutočností podstatných pre rozhodnutie inými už vykonanými dôkazmi a z prezentácie hodnotiacich úvah súdu v tomto smere. Nemôže teda súd zohľadňovať okolnosti, ktoré strana nadbytočnými (a ako takými odmietnutými) návrhmi chce dokázať „za každú cenu“ a v rozpore s

doteraz vykonanými a spoľahlivými dôkazmi.

Takto aj postupoval okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku a jeho postup krajský súd (vecne správne) odobril.

Obvinený v tejto súvislosti v odôvodnení svojho dovolania podporne poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní so sp. zn. 6 Tdo 16/2008, v rámci ktorého mal súd konštatovať, že: Zamietnutie návrhu obvineného na doplnenie konania vykonaním takého dokazovania, ktoré je relevantné a spôsobilé privodiť zmenu dokazovanej okolnosti, je porušením práva obvineného na obhajobu. V danom rozhodnutí je ale tiež uvedené, že súd je oprávnený návrh na vykonanie dôkazu zamietnuť, ak má dostatok dôkazov, ktoré ukazujú, že dôkazy navrhované obvineným nemôžu privodiť zmenu dôkazného stavu a smerujú napríklad k účelovému vyvineniu. Na to, aby bolo možné subsumovať odmietnutie vykonať navrhnutý dôkaz pod dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a prijať záver, že právo obvineného na obhajobu bolo zásadným spôsobom porušené, je nevyhnutné, aby navrhované dôkazy boli relevantné a spôsobilé podstatne zmeniť dôkaznú situáciu a teda i skutkový stav veci.

V tomto smere však dôkazy hodnotí súd prvého stupňa a odvolací, nie dovolací súd. Prvostupňový súd sa s dôkazmi riadne vysporiadal, ako to vyplýva i z podrobného odôvodnenia rozsudku. Samotné presvedčenie obvineného, že súd účelovo považoval dôkaznú situáciu za dostatočnú v momente, kedy mal dosť dôkazov na odsúdenie obvineného, nevyvracia a nepopiera objektívny postup súdu v konaní.

Pokiaľ ide o fotodokumentáciu, táto bola v celom jej rozsahu prezentovaná na hlavnom pojednávaní prostredníctvom DVD-nosiča a tomu zodpovedajúceho technického zariadenia.

Do kategórie námietok úplne diskvalifikovaných v dovolacom konaní patria i námietky, smerujúce ku nedodržaniu postupu pri zadržaní obvineného, najmä lehôt pri jeho vzatí do väzby a použitia primeraného násillia pri vykonaní služobného zákroku.

Ide o parciálne postupy, ktoré nemajú bezprostredný vplyv na správnosť meritórneho rozhodnutia a nezodpovedá im žiaden z dôvodov dovolania uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por.

Rozhodnutie o väzbe je v dovolacom konaní napadnuteľné ministrom spravodlivosti v zmysle § 371 ods. 2 Tr. por.

Pokiaľ ide o služobný zákrok, spojený so zadržaním obvineného, v tejto súvislosti bolo vykonané osobitné vyšetrovanie inšpekčnou službou Policajného zboru (s negatívnym výsledkom), ktoré však malo posúdiť eventúálnu trestnú zodpovednosť zasahujúcich policajtov v oblasti nimi použitých donucovacích prostriedkov pri služobnom zákroku (nejde o procesné dokazovanie viny obvineného). Preto ani nebol dôvod na pripojenie do súdneho spisu v prejednávanej veci vyšetrovacieho spisu inšpekčnej služby.

Námietky, ktoré smerujú ku porušeniu práva na obhajobu zásadným spôsobom (§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.).

V zásade je pri uplatnení takých okolností, rovnako okolností smerujúcich k naplneniu dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. e/ a g/ Tr. por. splnená podmienka ich už predchádzajúceho uplatnenia v zmysle § 371 ods. 4 Tr. por. (s ďalej uvedenou výnimkou).

Ako už bolo uvedené, nevypočutie svedkov (najmä ďalších policajtov, ktorí mali byť podľa obvineného prítomní pri zásahu) a nevykonanie iných dôkazov navrhnutých obhajobou je okolnosťou, ktorá neznamena naplnenie žiadneho z dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por., pričom už súd prvého stupňa sa jednotlivými dôkaznými návrhmi na hlavnom pojednávaní dôkladne zaoberal a osobitnými rozhodnutiami ich odmietol. Krajský súd v Žiline sa potom vecnými súvislosťami

dokazovania v kontexte aj návrhov na jeho doplnenie v rozsahu uplatnených odvolacích námietok, (ktoré sú v dovolaní zopakované) zaoberal a vysporiadal sa s nimi.

Do kategórie popretia možnosti uplatnenia práva na obhajobu patrí i tvrdená manipulácia so spisovým materiálom a jeho rôzne úpravy orgánmi činnými v trestnom konaní.

Najvyšší súd rovnako ako krajský súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by si v tomto smere vyžiadali ďalší priestor na zisťovanie.

Neboli robené úpravy údajov v spisovom materiáli ani vymenené zápisnice, a nevznikajú pochybnosti o identifikácii orgánu, ktorý jednotlivý úkon vykonal. Úvaha obvineného o „strate“ zo spisu fotografie ďalšieho prítomného policajta je vykonštruovaná a nepodložená.

Podľa obsahovej nadväznosti písomného materiálu rovnako v spise žiaden list nechýba a poradovým číslom 7 bola evidentne označená druhá (zadná) strana poškodeného listu číslo 6.

Záveru obvineného o zaujatom a nezákonnom postupe voči nemu, vrátane falzifikácie dôkazov, zapadajú do rámca okolností zistených v konaní znaleckým dokazovaním z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria. Ide o prítomnosť paranoidných symptómov vyúsťujúcich do kverulačnej reakcie, ku ktorej došlo až po vznesení obvinenia a umiestnení obvineného v ústave na výkon väzby.

Pokiaľ ide o tvrdené odmietnutie možnosti nahliadnuť do spisu, žiadosť o také nazretie bola v prípravnom konaní doručená prokurátorovi (24. októbra 2011) až po podaní obžaloby (18. októbra 2011), po predchádzajúcom nazretí do spisu obhajkyňou, resp. prefotením častí spisu, o ktoré obhajkyňa požiadala, o čom prokurátor obvineného oproti jeho žiadosti vyrozumel. Následne obvinený nahliadol do spisu na okresnom súde 3. novembra 2011, kde potvrdil dostatočný čas na preštudovanie spisového materiálu svojím podpisom.

Práva obhajoby neboli porušené ani neupovedomením o termíne konania dohody o vine a treste poškodenej (podľa údajov v spise bola upovedomená poškodená F. P., a nie aj poškodená Q. P.). K uzavretiu dohody nedošlo pre zásadný nesúhlas obvineného, ktorý popieral vinu zo spáchania trestného činu a neúčast' jednej z poškodených na tento výsledok nemala žiaden vplyv.

Pri konaní o dohode o vine a treste boli obvinenému vrátené aj jeho veci - povlečenie pohovky a periny a žlté tričko, ktoré však menovaný odmietol prevziať a požiadal o ich zničenie, čo prokurátor zobral na vedomie s tým, že zničenie vecí zabezpečí (dovolacia námietka smeruje práve ku takému postupu prokurátora).

Vzhľadom na uvedené je námietka nedôvodná, pričom eventuálne znalecké skúmanie dotknutých vecí je už otázkou určenia rozsahu potrebného dokazovania, ktorá otázka (ako už bolo uvedené) sa v dovolacom konaní na podklade dovolania obvineného neskúma (osobitne však je potrebné v tomto smere upozorniť na vyššie uvedenú žiadosť obvineného, ktorá je opakom dôkazného návrhu v obsahovom zmysle jeho dovolacej námietky).

Z hľadiska možného porušenia práva na obhajobu bolo namietané i nevyhotovenie zvukových záznamov z hlavného pojednávania. Postup pri vyhotovení zápisnice o tomto úkone je však podľa § 58 ods. 3 Tr. por. vecou voľby predsedom senátu zo zákonom ustanovených alternatív, zápisnica teda môže byť vyhotovená aj diktovaním predsedu senátu. Celkový zvukový záznam priebehu hlavného pojednávania sa vykonáva na základe zmeny úpravy Trestného poriadku až od 1. marca 2015 (§ 61a Tr. por., na základe zákona č. 353/2014 Z. z.).

Námietky, ktoré smerujú ku konštatácii založenia rozhodnutia na dôkazoch, ktoré neboli vykonané v súlade so zákonom (§ 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.)

Na hlavnom pojednávaní mali byť kladené sugestívne a kapciózne otázky pri výsluchu svedkov - také pochybenie nekonštatoval pri vykonanom prieskume spisového materiálu odvolací súd a nekonštatuje ho ani súd dovolací.

Rovnako otázky pre znalcov pri zadaní znaleckých posudkov mali byť formulované sugestívne, spôsobom, ktorý predpokladá spáchanie trestného činu obvineným (ako: posúdiť povahové vlastnosti „poškodenej“, posúdiť povahové vlastnosti, resp. eventuálnu duševnú poruchu obvineného „v čase spáchania trestného činu“).

Aj táto námietka je nedôvodná.

Otázky boli formulované v súlade so súdnou praxou a vzhľadom na vnesenie obvinenia voči osobe obvineného (nekôr podanie obžaloby voči nemu), nie je možné sformulovať otázky týkajúce sa konkrétnej osoby, obzvlášť osoby obvinenej, pri ktorej existuje dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu, inak, tak aby zostal zmysel otázky zachovaný. Účelom formulácie otázky, v ktorej je obžalovaný označený ako osoba, ktorá trestný čin spáchala, nie je pripísaním viny. Ide len o vyjadrenie podozrenia, že sa určitý skutok stal, je trestným činom a spáchala ho osoba, proti ktorej sa vedie trestné stíhanie, čo vyplýva z rozsahu a obsahu dovtedy zhromaždených dôkazov. Pripísať zavinenie a odsúdiť niekoho je výlučne v právomoci súdu, ktorý tak koná v závere trestného stíhania, pri rozhodovaní rozsudkom.

Podstata znaleckej činnosti spočíva hlavne vo vypracúvaní znaleckých posudkov na základe príkazu súdu. To znamená, že určený znalec sa vyjadrí k položeným otázkam. Na to, aby orgán priberajúci alebo vyslúchajúci znalca vôbec mohol sformulovať určitú otázku, musí považovať isté skutočnosti za dané, opierajúc sa v danom štádiu trestného konania o dostupné dôkazy, ktoré objektívne vyhodnotil. To však nemá priamy vplyv na konečné znenie rozsudku, keďže dôkazná situácia sa v priebehu konania neustále vyvíja, pričom aj znalecký posudok má prispieť k objasneniu a spravodlivému posúdeniu konkrétneho prípadu, a to vrátane okolností svedčiacich v prospech obvineného.

V zmysle ustanovenia §16 ods. 2 písm. d/ zákona číslo 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch je znalec povinný vykonávať znaleckú činnosť nestranne. Znalec je preto zo zákona povinný pristupovať k položeným otázkam nezaujato a objektívne. Až na základe vykonania postupov potrebných na vyhotovenie znaleckého posudku je oprávnený dospieť ku záverom, ktoré sú podložené.

Samotné znenie otázky, resp. spôsob označovania osoby obvineného a jeho vzťah k zisťovanému skutku je v trestnom konaní zaužívaný. Cieľom je čo najkratšie, najjednoduchšie a najpochopteľnejšie, so zachovaním označenia konkrétnych trestnoprávných inštitútov, vyjadriť zmysel oznamovanej informácie. Zo spôsobu formulácie otázok položených znalcovi s použitím zvyčajnej terminológie nemožno vyvodzovať, že ide o sugestívne otázky.

Sugestívnou otázkou je otázka, ktorá svojim znením navádza na požadovanú odpoveď. To znamená, že v samotnej otázke sa ukrýva odpoveď, ktorú dožadujúca sa osoba očakáva, čím chce odpovedajúceho nepriamo ovplyvniť, aby takým spôsobom vypovedal. Znenie otázok položených v preskúmvanej veci konkrétnemu znalcovi poskytlo tomuto dostatočnú mieru voľnosti, v rámci ktorej sa znalec pri vypracovaní posudku mohol pohybovať, pričom znalecký posudok súčasne splnil všetky zákonné požiadavky.

Nie je možné akceptovať námietku spojenú s tvrdeným nesplnením zákonných podmienok obhliadky miesta činu vykonanej 17. apríla 2011, nakoľko v tomto prípade nie je splnená podmienka pre prieskum okolností tohto úkonu v zmysle § 371 ods. 4 Tr. por. (predchádzajúce uplatnenie dotknutých okolností najneskôr v odvolacom konaní, pričom použitý faktický a procesný postup pri obhliadke bol obvinenému, navyše zastúpenému obhajcom, nepochybne známy už v pôvodnom konaní).

Naviac a bez ohľadu na uvedené, obhliadka miesta činu nebola podľa obsahu odôvodnenia rozhodnutia

súdu prvého stupňa ani odvolacieho súdu podstatná (uznanie viny v napadnutom rozhodnutí nebolo na tomto dôkaze založené výlučne ani v rozhodujúcej miere). Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. by teda nemohol byť splnený bez ohľadu na existenciu eventuálne zistených chýb, týkajúcich sa dotknutého dôkazu.

Námietky smerujúce ku okolnosti, že vo veci konal alebo rozhodoval sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania.

Obvinený namieta, že predsedníčka senátu JUDr. Liptáková bola zaujatá voči jeho osobe, čo sa prejavilo v konaní porušovaním práv obvineného, pričom sa nevysporiadala s námietkami zaujatosti z jeho strany.

Predsedníčka senátu opakovane oznámila obvinenému, že sa nebude rozhodovať o ním produkovaných námietkach zaujatosti voči jej osobe, keďže išlo o situáciu uvedenú v § 32 ods. 6 Tr. por. (najmä námietka smerovala len proti procesnému postupu súdu). Procesný postup bol preskúmaný v odvolacom konaní a odvolacím súdom (vecne správne, čo konštatuje aj súd dovolací) odobrený.

Pokiaľ predsedníčka senátu obvineného prerušovala, bolo to kvôli jeho častému hrubému a vulgárnemu správaniu sa počas hlavného pojednávania, ktoré je v spisovom materiáli dokumentované a z hľadiska vedenia hlavného pojednávania bola reakcia predsedu senátu nevyhnutná (§ 253 ods. 1 Tr. por.).

Správanie sa obvineného na súde a vo výkone väzby bolo aj dôvodom jeho disciplinárneho riešenia zo strany orgánov ZVJS. Nie je dôvodné v tejto súvislosti namietat zaujatosť prísediach Pagáča a Brezániho, čo obvinený robí v súvislosti s údajnými výroky prvého z oboch menovaných, majúcimi dokumentovať už predbežný záver o vine dovolateľa počas vykonávaného dokazovania (na hlavnom pojednávaní 29. mája 2012). O nevylúčení oboch prísediach bolo rozhodnuté uznesením okresného súdu a okolnosti uvádzané obvineným nezistil ani krajský súd v konaní o jeho sťažnosti. Taký záver zodpovedá aj okolnosti, že tvrdenia o (viny predpokladajúcich) výrokoch prísediaceho nemajú oporu v zápisnici o hlavnom pojednávaní. Dotknuté a iné obdobné tvrdenia obvineného je potrebné chápať ako (účelovú) súčasť jeho obhajobnej taktiky.

Námietky smerujúce ku nesprávnej právnej kvalifikácii činu (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.).

Ide o námietky, že nebolo dokázané, že obžalovaný svojím konaním (skutkovo) naplnil znaky oboch odsudzujúcim rozsudkom kvalifikovaných trestných činov.

Také námietky sú nepoužiteľné v dovolacom konaní, čo je vysvetlené pri prvej kategórii námietok, riešených v tomto odôvodnení. Nemožno nesprávnosť právnej kvalifikácie zakladať na nesprávnom zistení skutkového stavu, nakoľko správnosť a úplnosť súdom zisteného skutku nemôže dovolací súd v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. skúmať a meniť.

Skutkové zistenia prezentované vo výroku odsudzujúceho rozsudku jednoznačne zodpovedajú použitej právnej kvalifikácii, čo našlo adekvátny odraz aj v odôvodnení rozhodnutí oboch konajúcich súdov (okresného i krajského). Túto okolnosť nie je potrebné bližšie rozoberať, nakoľko námietka (ako už bolo uvedené) smeruje ku nedokázaniu podkladových skutkových okolností, nie ku kvalifikačným nesprávnostiam.

Všetky uplatnené námietky sú teda zrejme nedôvodné, pričom len zdanlivo zodpovedajú niektorému z uplatnených dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., v skutočnosti však stoja mimo takých dôvodov. Preto najvyšší súd dovolanie odmietol na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.